

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

محمد شریف منصور

۱۲ جولای ۲۰۲۲



شریف منصور

زندگینامه حضرت محمد مصطفی (ص)

(بخش هفتم)

در سومین سال هجرت، ابوسفیان و سران دیگر قریش برای گرفتن انتقام شکست بدر، با کمک بازرگانان مکه دست به تجهیز قواء برای جنگ با پیامبر (ص) زدند. سران قریش از قبایل هم پیمان خود هم علیه پیامبر (ص) یاری خواستند و با سپاهی نیرومند و مجهز رهسپار جنگ با رسول خدا شدند. [۱] عموی پیامبر، عباس بن عبدالمطلب نامه ای به آن حضرت نوشت و به وسیله پیکی به مدینه فرستاد و آمدن آنها را به پیامبر اطلاع داد. [۲]

آن حضرت می خواست که مسلمانان در مدینه بمانند و به جای جنگ رو در رو، به دفاع از شهر اکتفاء کنند اما یاران آن حضرت اصرار کردند که در بیرون از مدینه با دشمن روبه رو شوند و بجنگند، پیامبر هم علی رغم میل باطنی موافقت کرد. [۳] اما زمانی که آن حضرت زره خود را پوشید و آماده خروج از مدینه شد یاران آن حضرت مردد شدند و بهتر دیدند که مطابق فرموده پیامبر در مدینه بمانند اما آن حضرت از تصمیمی که گرفته شده بود، برنگشت [۴] و با هزار نفر از مدینه خارج شد.

پیامبر و سپاهیان ایشان از کوه احد رد شدند و جلوی کوه اطراق کردند و آن کوه پشت سر ایشان قرار گرفت. [۵]

حضرت پیامبر ۵۰ تن از تیراندازان سپاه را به فرماندهی عبدالله بن جبریر مأمور کرد که در تنگه ای که در پشت سر سپاه اسلام واقع بود مستقر شوند و نگذارند که سپاه دشمن از کوه احد رد شود و به سپاه اسلام حمله کند [۶] و تأکید کرد که به هیچ عنوان آنجا را ترک نکنند چه سپاهیان اسلام، سپاه قریش را شکست بدهند و یا حتی اگر ببینند که سپاهیان قریش پیامبر و سپاهیان اسلام را به شهادت می رسانند. [۷]

شمار سپاهیان دشمن، ۳۰۰۰ نفر و تعداد سپاه اسلام ۷۰۰ نفر بود زیرا پیش از شروع جنگ ۳۰۰ تن از سپاهیان با عبدالله بن ابی رئیس اهل نفاق، سپاه اسلام را ترک کردند و به مدینه برگشتند. [۸]

این جنگ روز شنبه، هفتم ماه شوال [۹] و یا احتمالاً در روزی دیگر در نیمه نخست آن ماه [۱۰] در نزدیکی کوه احد رخ داد به همین خاطر آن را جنگ احد می نامند. در ابتدای جنگ سپاهیان قریش شکست خوردند و فرار کردند. مسلمانان آن ها را تعقیب کردند و مشغول جمع آوری غنیمت های برجای مانده شدند. خالد بن ولید چند بار به تنگه کوه احد حمله کرد ولی حضرت عبدالله بن جبیر و یارانش به شدت از آنجا دفاع کردند و خالد و نیروهایش را عقب راندند. پس از شکست سپاه قریش، به استثنای حضرت عبدالله بن جبیر و کمتر از ۱۰ تن دیگر، بقیه تیراندازانی که پیامبر آن ها را مأمور کرده بود که نگذارند سپاه دشمن از پشت به سپاه اسلام حمله کند خلاف دستور پیامبر و فرمان عبدالله بن جبیر، محل وظیفه شان را ترک کردند و به جمع آوری غنیمت مشغول شدند. [۱۱] در همین حال، خالد بن ولید با نیروهای تحت فرمانش به موضع عبدالله بن جبیر حمله کرد و پس از به شهادت رساندن او و یارانش از تنگه عبور کرد و از پشت به سپاه اسلام حمله کرد [۱۲] و در نتیجه ورق به نفع قریش برگشت و حدود ۷۰ تن از سپاهیان اسلام به شهادت رسیدند و الباقی پراکنده شدند [۱۳] و تنها پیامبر و ۱۴ تن از یاران او ثابت قدم ماندند و پیامبر هم در این نبرد زخمی شد. [۱۴] در این جنگ شایعه شهادت آن حضرت هم پخش شد زیرا یکی از سپاهیان دشمن که پرچمدار آن حضرت را به شهادت رسانده بود گمان می کرد که خود پیامبر را به شهادت رسانده است و فریاد می زد که من پیامبر را کشتم. [۱۵] در میان شهدای سپاه اسلام، تعدادی از سران آن ها هم بودند من جمله حضرت حمزه عموی پیامبر که توسط یک غلام حبشی به نام وحشی به شهادت رسید. تلفات سپاه دشمن هم در این جنگ ۲۲ نفر بود. [۱۶]

پی نوشت ها:

- ۱- سیره رسول خدا، ص ۳۲۱-۳۲۲
- ۲- مغازی، ج اول، ص ۱۴۸
- ۳- سیره رسول خدا، ص ۳۲۳-۳۲۴
- ۴- تاریخ یعقوبی، ج اول، ص ۴۰۶
- ۵- مغازی، ج اول، ص ۱۶۰
- ۶- سیره رسول خدا، ص ۳۲۵
- ۷- مغازی، ج اول ص ۱۶۳
- ۸- سیره رسول خدا، ص ۳۲۵
- ۹- مغازی، ص ۱۵۲
- ۱۰- سیره رسول خدا، ص ۳۴۴
- ۱۱- مغازی، ج اول، ص ۱۶۶-۱۶۷
- ۱۲- تاریخ یعقوبی، ج اول، ص ۴۰۷
- ۱۳- مغازی، ج اول، ص ۱۷۴
- ۱۴- سیره رسول خدا، ص ۳۳۴-۳۳۵
- ۱۵- همان منبع، ص ۳۳۱-۳۳۲
- ۱۶- همان منبع، ص ۳۴۴